

קהילת ראש הגבעה

בנשיאות מורינו הגאון הרב דניאל בלסקי שליט"א

זמנים

שבת פרשת צו תשע"ט

5:16	הדלקות נרות
5:35	מנחה וקבלת שבת
5:56	שקיעה
8:43	סוף זמן קריאת שמע
8:50	שחרית
9:20	ברכו
9:44	סוף זמן תפילה
2:00	חברת תהילים
2:25	חברת מחודדים בפיו
5:25	מנחה

שלוש סעודות עם

גה"ח רבי אברהם הלוי ליפשיץ שליט"א

רבה של כפר גדעון ידרוש וינעים בתורה ובזמירות

6:40	מעריב
7:08	מעריב ר"ת 72

זמנים פורים

תענית אסתר

5:25	מנחה
	שיעור מהרב משה רוט בעניין 'מי הפורים כימי תפילה'
6:15	מעריב

פורים דפריים

9:00	שחרית
5:40	מנחה
	מנהג זכר מחצית השקל
6:25	מעריב
6:45	קריאת המגילה א
7:30 - 8:30	ישיבת מרדכי הצדיק
9:00	קריאת המגילה ב' נשים

שושן פורים

5:10	שחרית כותיקין הנץ 5:40
6:05	קריאת המגילה א
7:10 - 8:10	ישיבת מרדכי הצדיק
9:00	שחרית ב
9:55	קריאת המגילה ב
12:20	מנחה גדולה

A Vort from the Rav

Rabbi Daniel Belsky, shlit" a

Yaakov and Essav. Vayeavek Ish Imo. This is the story of world history. It began in Gan Eden with the nachash – continued with Kayin and Hevel – and became rooted in the twins of Rivka. The two will live only at the expense of each other. One will rise only on the fall of the other. Of course the Bchora and Beracha were given to Yaakov. His structure is synonymous with the Divine order (Chatzuva Tachas Cisei). When he is not what he should be – he releases the forces of Essav. They are destructive. However we don't always see this. We tend to think that they are destructive because they are violent. Barbaric. This is not necessarily so. They are most destructive even in peace. They are the opposition. Yad Al Cais... They deny the truth. Obviously this is done by proposing an alternate truth. The Nachash Assured man that he would only gain by eating what he was told not to.

This remains the eternal test. Every culture assures us that we will only gain by doing what we should not. The Gra notes that the ultimate test is in the eating of Kadashim. It must be eaten entirely and with great relish. Yet it is no less habit forming (Mishlei 7-14). It takes great strength of character to make it through life. We tend to see our Yetzer Hara as our conscientious friend. It is quite the contrary. All sweets were barred from the Mizbeach (Ball Haturim Vayikra 2-11). The day of Purim saw the miracle of our continuous existence. The Pur of Haman was overturned, in great love (Malachi 1-2). The destruction of the Beis Hamikdash saw the rise of Essav due to our destructive behavior. Throughout history it has been one or the other. We have witnessed the unnatural rebirth of the land after the greatest destruction in history. However the destroyer has also been rebuilt. What will be now? May This Purim bring the ultimate redemption. May we merit to see it – Amen.

Gather All The Jews

Rabbi Yoel Domb, shlit"א

Esther 5:16-17) כָּךְ כְּנוּס אֶת כָּל הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשָׁן

What is the purpose of gathering all the Jews in Shushan? Esther is sure that alone she does not stand a chance to survive, and even with the Jewish nation praying and fasting, she concludes: "If I perish, I perish." However she sets out very clearly what steps are needed:

"Gather (כְּנוּס) all the Jews found in Shushan". Firstly, Esther wants to counter Haman's description of the Jews as "scattered and disunited". (מְפֹזָר וּמְפֹרָד). A communal display of unity will have tremendous power, as according to Chazal, even after a decree has been passed, it can be revoked through communal prayer (Rosh Hashana 18a). Moreover, the word כְּנוּס has a numerical value of 136 - the same as קוֹל, צוּם and מִמּוֹן. These three correspond to the three attributes which together can cancel out any evil decree: Teshuva - through fasting (צוּם), Tefilla (קוֹל) and Tzedaka - money (מִמּוֹן). Esther also wants to affect a true atonement for the participation of Shushan's Jews in the king's feast. (The first sin, their bowing to an idol, was rectified by Mordechai who refused to bow to Haman's image). Those who ate and drank with the gentile king must now forgo food and drink for three days:

וְצוּמוּ עָלַי וְאַל תֹּאכְלוּ וְאַל תִּשְׁתּוּ שְׁלוֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וַיּוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אֲצוּם כֵּן

1) What is the meaning of the double expression-"fast for me, and do not eat nor drink"? 2) We know from the beginning of this chapter that the Jews were already engaged in fasting when they heard about the decree. However Esther's fast is unique in a number of ways:

1) Previously the leaders had fasted and the rest of the people had put on sackcloth. This can be inferred from the expression שָׁק וְאִפֶּר יוֹצֵעַ לְרַבִּים, implying that the fasts and mourning mentioned earlier were not performed by the masses. Now Esther wants the fast to include man, woman and child and even her own maidservants.

2) This fast is for three days and nights, longer than any fast mentioned in the Torah or the Mishna. Some commentators explain that the original feast in Shushan lasted for seven days, but not at night. Thus, three days and three nights will correspond to six of the days spent feasting. As for the seventh day, when the Jews see Esther feasting with Haman they will be brokenhearted and will not eat once again.

3) The fast will include the first day of Pesach, meaning that the required eating of Matzah and cups of wine will be cancelled. This may explain the words "do not eat nor drink". Not only must the Jews fast, but they cannot perform ritual eating or drinking either- a situation which will hopefully shake them into repentance.

Let us hope that the merit of our Achdus on Purim will counter Amalek's attempts to separate us and bring the גְּאוּלָּה שְׁלִימָה נְאוּלָּה שְׁלִימָה. במהרה בימינו

הלכות שיכורים

הדברים היו לעיני מורנו הרב שליט"א

המשך שתיית היין שקודם הסעודה ואינו צריך לחזור ולברך, וכדאי לבקש מאחר להוציאו בבורא פרי הגפן].
שתי בפורים מותר בתפילה. אך אם הוא שיכור שאינו יכול לדבר לפני מלך, אפילו אם אינו שיכור כלוט לגמרי, לא יתפלל.
בשנה זו מנהג אצל רבים מבני ירושלים לאכול הסעודה כמה שעות לפני כניסת השבת, ולעשות פורס מפה ומקדש'.
וכך הוא סדר הסעודה: נוטל ידיו, ואוכל לכל הפחות כביצה פת, לסעודת פורים, ושאר מעדני היום. באמצע הסעודה - לאחר פלג המנחה - מביא לחם משנה, פורס עליו מפה [וכן על שאר הלחמים שבשולחן] ומקדש קידוש של ליל שבת על כוס יין, אך בלא ברכת בורא פרי הגפן [כיון שכבר שתי יין בסעודה זו], אח"כ אוכל - בלא נטילת ידיים ובלא המוציא - לכל הפחות כביצה (או כזית בדיעבד) מן הלחם משנה, וממשיך בסעודתו, בברכת המזון אומר 'רצה' ולא 'על הניסים'. [אכן, אמר מורנו הרב שליט"א שיש לדון בזה עפ"י מנהג הגרי"ח זוננפלד זצ"ל לומר 'על הניסים' ביום א' דפורים משולש כיון שהסעודה היא סעודת פורים, אף שכבר אינו יום הפורים, ואולי הכי נמי יכול לומר 'על הניסים' בשבת מלבד 'רצה', כיון שסו"ס היא סעודת פורים]. לאחר מכן מתפלל תפילת ערבית של שבת.
יהר שלא יקבל על עצמו שבת קודם תחילת סעודת פורים, כיון שאז אפשר שאינו יוצא ידי חובת סעודת פורים.

חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. ומי ששותה פחות מכן, יש לחשוש שלא יצא ולכן כתב הרמ"א שישתה יותר מלימודו וישן ובשעה שישן לא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. [אמנם מהו 'יותר מלימודו'? מסתבר שהכוונה: יותר מרגילותו בשבתות וימים טובים. אכן, רבים מחברנו היקרים מקיימים בכל שבת ויו"ט 'עד דלא ידע', וממילא צריכים הם להיזהר שלא יפחות בפורים מזה, דאם לא כן לא יצאו אף לדעת הרמ"א. ויש לעיין אם פטורים הם כאשר יגיעו ל'עד דלא ידע' או שצריכים להוסיף עוד כדי שלא יהא כרגילותו בכל השנה...]
מעיקר הדין יכול לקיים חובה זו גם בשאר מיני משקאות, בירה עראק וויסקי וכדומה. ומכל מקום יש מעלה בשתיית יין, שבו נעשה הנס. המתחיל לשתות בבוקר ובירך בורא פרי הגפן, הולך וממשיך בשתייתו כל היום, ואינו צריך לברך שוב על היין. אבל אם מקיים לבסומי בשתיית שאר משקאות שברכתם 'שהכל' צריך להקפיד לברך בכל פעם שהיה לו שינוי מקום.
גם את שתי הרבה יין לפני הסעודה, מ"מ כאשר סועד את סעודת פורים צריך לברך על היין שבתוך הסעודה, [ואין זה כיון שלפני המזון שפוטר את שבתוך המזון שהוא נועד לצורך הסעודה]. אמנם אמר מורנו הרב שליט"א שיש להסתפק בזה שמא גם שתיית היין שבתוך הסעודה אינה בתורת 'יין שבתוך הסעודה' שאינו נפטר ע"י ברכת היין שקודם הסעודה, אלא הוא בתורת קיום מצות לבסומי בפוריא, והוא

פורים - גילוי קדושת הלב היהודי

הרב משה רוט שליט"א

ידע בין ארור המן לברוך מרדכי, כדי להראות שגם כאשר אנו טועים ומשתבשים בדעותינו, מכל מקום הלב נשאר לב יהודי. הטעויות והבלבולים אינם פוגעים בלב היהודי הטהור בפנימיותו. יש כאן חטא של טיט לא של דם חלילה. זהו גם עניין משלוח מנות ומתנות לאביונים, להראות את טהרת הלב היהודי, איך כל עם ישראל מאוחד בלב אחד אוהב, שמחים זה עם זה ומשמחים זה את זה.

ואמר ששמע מאביו הצדיק הירושלמי רבי אריה ליון זצ"ל הטעם שתיקנו את מצות משלוח מנות דוקא במאכלים ולא בשאר מתנות – ובפרט קשה זאת לפי שיטת המנות הלוי שתכלית המצוה כדי להרבות חיבה וריעות ולתקן הקלקול של 'מפוזר ומפורד', למה לא מועיל לזה משלוח של מתנות יקרות ערך וכדומה. וגם לשיטת התרומת הדשן שתכלית המצוה בשביל שיהיה לכל אחד סעודת פורים, ג"כ קשה למה לא מועיל לזה מתנת כסף שירכשו בזה צרכי הסעודה.

וביאר רבי אריה זצ"ל שכאשר חטאו ישראל בסעודת אחשוורוש, נעשו חשודים זה על זה, ולא סמכו זה על מאכליו של זה, כי איבדו את נאמנותם וחזקת-כשרותם. על כן מי שרצה להקפיד על מאכליו בכשרות לא היה אוכל ממאכלי חבירו. אבל לאחר שזעזעו, כאשר 'קימו וקבלו היהודים' וקיבלו את התורה באהבה וברצון, שוב נהיה נאמנים זה על זה, והיו שמחים בכך שאין אחד חשוד על חבירו, לכן שולחים מנות זה לזה להורות כי כולנו טהורי לב, אוהבי ה', הנאמנים זה על זה בכשרות מאכלינו.

זהו הטעם שמי שאין לו ממון למשלוח מנות 'מחליף סעודתו עם חבירו', ולכאוף' היה יכול להקנות את סעודתו לחבירו ולחזור ולקבלו ממנו, ולמה צריכים להחליף הסעודות דווקא. אבל לדברי רבי אריה זצ"ל הדברים מאירים כי זהו צורה מיוחדת של קירבה בכך שאוכלים זה ממאכליו של זה.

ובאמת הב"ח כתב שמי שמתארח אצל חבירו לסעודת פורים יוצא בזה ידי חובת משלוח מנות [המתארח], "דכיון דטעם משלוח מנות הוא כדי שיהא שמח ושש עם אוהביו ורעייו ולהשכיב ביניהם אהבה ואחוה וריעות אם כן אם יסעוד אחד עם חבירו ורעהו הרי הם בשמחה ובטוב לב משתה יחד ופטורים הם מעתה מחיוב משלוח מנות", ובפשטות תמוה הרי בוודאי שאם ירבה אהבה ואחוה בדרך אחרת שאינה משלוח מנות לא יצא ידי חובתו, כגון אם ישוררו ביחד או יוותר לו ויתור גדול וכה"ג, כי המצוה היא להרבות אהבה ואחוה בדרך של משלוח מנות, ואיך יתכן שיקיים המצוה ע"י שיתארח אצל חבירו לסעודת פורים. ועל כרחך כדברי רבי אריה זצ"ל שמהות המצוה היא להרבות אהבה ואחוה ע"י אכילה משותפת זה ממאכליו של זה, ולכן בכלל זה גם המתארח אצל חבירו.

א. אמרו חז"ל שבשעת גזירת המן הלך אליהו הנביא לעורר ישני עפר שירעישו על הגזירה, "אמר לו רועה נאמן כבר נכתבה אגרת כלייה על ישראל, אמר לו משה אם בטיט היא חתומה - תפתלנו נשמעת, ואם בדם נחתמה - מה שהיה הוא, אמר לו בטיט היא חתומה, אמר לו משה רבינו לך והודיע למרדכי".

מסופר שרבינו חיים מוולאזין פגש באחד מימי הפורים בעני אחד, שהציע לו וורט יפה תמורת נדבת פרוטה, נענה הגר"ח בחפץ לב, והלה אמר לו כך 'היכן נרמז במגילה שהגזירה אכן נחתמה בטיט ולא בדם? בפסוק 'אם על המלך טוב יכתב לאבדם' - 'לא בדם'... היה טוב לפני מלכו של עולם לכתוב הגזירה בטיט ולא בדם'. נהנה הגר"ח מאד, וכאשר עלה לרבו הגר"א סיפר לו את מה שלימד אותו ההלך העני. הפטיר הגר"א ואמר: יודע אתה מיהו העני שגילה לך רז זה? מי שגילה אותו למרדכי הצדיק - אליהו הנביא!... וצריך להבין מהי החשיבות הגדולה בכך שהחתימה היא בטיט ולא בדם.

מבאר המהר"ל מהו החילוק בין חתימה בטיט לחתימה בדם, הטיט - הוא גוף האדם שנוצר מאדמת טיט, הדם - הוא כנגד הלב, רוח החיים, הדם הוא הנפש. שאלתו של משה רבינו היתה האם הקלקול שהתקלקלו בני ישראל היה רק קלקול חיצוני בגופם, בטיט, או שגם קלקול חלילה את הלב עצמו, את הדם. על זה השיב לו אליהו כי בליבם פנימה נשאר קדושים וטהורים, ורק במעשיהם החיצוניים ה'תקלקלו, וכמו שאמרו חז"ל במסכת מגילה: שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה?... אמר להם: מפני שהשתחוו לצלם. אמרו לו: וכי משוא פנים יש בדבר? - אמר להם: הם לא עשו אלא לפנים - אף הקדוש ברוך הוא לא עשה עמהן אלא לפנים, והיינו דכתיב כי לא ענה מלבו.

מבאר המהרש"א 'כי לא ענה מלבו' - הלב עצמו לא התקלקל בחטאים, הקלקול היה חיצוני בלבד.

ויש להאיר - כמה עסק עשה הקב"ה ממלחמת בעמלק, להלחם בו מלחמת עולם בשנאה עמוקה - על מה? על שזינב ב'נחשלים אחריו'! אותם שנפלטו מענני הכבוד! הרי לנו כמה יקרים וחשובים וחביבים הרחוקים ביותר אצל הקב"ה! עד שמי שנלחם בנחשלים, באותם האומרים 'היש ה' בקרבנו אם אין' (שהם הם ה'צמא ויגע' עיי"ש בפרשה), נלחם בו הקב"ה מלחמת חרמה לעולמים! כי יודע ה' את ליבם ופנימיותם הטהורה.

וכתבו בשם מהר"ם חאגיז (אלה המצוות תקמג) שזהו עניין התחפשות שנוהגים בו בפורים, לרמז על כך שבפורים מתגלה שאף שכלפי חוץ איננו מקיימים רצון ה' כדבעי מכל מקום אין זה אלא 'תחפשות' חיצונית, אבל פנימיותנו טהורה מאד!

ב. ביאר זקני רש"ש ליון זצ"ל שלכן בפורים יש מצוה לבסומי עד דלא

THERE IS ONLY ONE NOW

Binyomin Kaufman

"צו את אהרן" רש"י - "אין צו אלא לשון זרוז - מיד ולדורות"

We are now within thirty days before Pesach, and it's unbelievable that the first Shabbos of those thirty days falls out to be **זריזות**. The very name of the Parsha means **זריזות**, and Chazal teach us that Pesach is the mekor of the inyan of **זריזות** in מצוות. From the Mitzva to guard the מצוות to make sure they don't become Chametz, **זריזות** darshen that we should not let the מצוות become Chametz: **זריזות**. Indeed, baking matzos is a mitzva which is almost synonymous with Zerizus, and doing mitzvos with alacrity saves them from becoming "חמין".

We all know that we are made from a neshama and a guf. Our neshama is from a world beyond, and our guf is from this world. The neshama is in Golus here, she is trapped in a world whose realities and standards are much lower than those in

the majestic realm that she comes from. But the mitzvos are from the Torah, and the Torah is from that world; the world of majesty, the world before **בראשית**.

And so, when we're presented with the opportunity to do a mitzva, our neshama is awakened- something is speaking to her from another world, from the world where she is from. Her roots in a reality beyond are awakened, and she longs to perform the mitzva in a way that will be true to who she is. That way is with **זריזות**- with no hesitation, with no uncertainty, and in such a way that a **ראשית** can barely be detected. But when we pause before becoming involved in the mitzva, then a little bit of **עולם הזה** gets in. The other desires of a person-the ones that emanate from his guf- have their say, and the mitzva becomes a decision, rather than a reality. The **ראשית** of the maaseh become something you can point to, and the mitzva's source in a world beyond time is concealed. The neshama doesn't get its nourishment, and so in a certain way, the mitzva has become **חמין**.

תודה לך ה'

"שלום עליכם, חברי ראובן. מה שלומך?"
"ברוך ה', אפרים. אני כל כך שמח שפגשתי אותך היום. אני רוצה להזמין אותך לסעודת מצווה."
"לכבוד מה הוא. מה קרה שאתה מקיים סעודת המצווה?"
"לפני זמן לא רב הייתי חולה מאוד."
"אוי ואבוי."

"בחסד ה' החלמתי, ואני עומד לפניך היום, בריא ושלם. אנא בוא לסעודת ההודאה שבה אני רוצה לחגוג את החלמתי הברוכה."
ליל הסעודה מגיע, וביתו של ראובן מלא בקרובים וידידים, שבאו לשמוח עמו בשמחתו.

"אני רוצה לומר כמה מילים על נושא ההודאה לה'. אם היינו חיים בזמן שבית המקדש היה קיים, היינו אוכלים כעת מקרבן התודה. בפרשת השבוע הזה מדובר על קרבן זה. רש"י מעיר (ויקרא ז', י"ב) שארבעה חייבים להביא קרבן תודה: יורדי הים, והולכי מדבריות וחבושי בית האסורים וחולה שנתרפא. וכשהיו מביאים את הקרבן, היו שרים עליו את "מזמור לתודה" (תהלים ק').

"המלבי"ם מסביר שה' מנהל את העולם על פי חוקי הטבע. הוא כמו מלך בשר ודם, שיושב בארמונו, ומושל בעמו באמצעות שריו. כאשר הוא עושה נס, ומציל מישהו מצרה, הוא עוזב את הארמון ויוצא אל העם עצמו, כדי להשגיח עליהם אישית. ה' סיכן את חייו ולאחר מכן הציל אותי בדרך נסית. הוא הראה לי את השגחתו הפרטית עלי. ולכן, אני מודה לו על שכה אכפת לו ממני. כיצד?

"עבדו את ה' בשמחה" (תהלים ק', ב'). מי שעובד מלך בשר ודם

חידות והארות לפורים

- א] יש לעיין. אמרינן בריש מסכת מגילה, מגילה נקראת בי"א בי"ב בי"ג בי"ד בט"ו, יש לשאול מדוע אין בזה איסור דלא תתגודדו?
- ב] חידה. איזה דין בשבע ברכות יש צד גדול בפוסקים שבפורים יש לו דין אחר?
- ג] חידה. המן צורר היהודים נתן צדקה, היכן?
- ד] חידה. מהיכן אנו יודעים (דבר השייך למגילה) שביטול תורה באיכות זה נקרא ביטול תורה?
- ה] יש לדון. איך מרדכי בגלל שהחמיר על עצמו שלא יכרע ולא ישתחוה, (אעפ"י שהמן לכאורה לא היה עבודה זרה) היה לו מותר לעשות כן ולסכן על ידי זה את כל כלל ישראל? (עיין מגילת סתרים לבעל הנתיה"מ).
- ו] חידה. לגבי איזה דין שוים קריאת שמע, מגילת אסתר, הלל, ושמו"ע?

- ז] יש לדון. מי שאיחר לבית הכנסת, והגיע כאשר הקורא כבר גמר הברכות, מה עדיף שישמע את המגילה ברוב עם, בלא ברכותיה, או שמא ילך ויקרא ביחידות עם הברכות?
- ח] חידה. איזה דין בהלכות עגונות נלמד מהמגילה?

כללי השתתפות: את התשובות ניתן לשלוח למייל - chida@rshul.org

עד ר"ח ניסן, כל תשובה היא מזכה בזכות להכנס להגרלה ע"ס 500 ₪ מידי חודש, 2 פרסים יוגרלו בין שולחי מדור משיב כהלכה, המדור מתפרסם גם בעלון נוסף, נא לשלוח פרטי השולח יחד עם התשובות, לפרטים נוספים ניתן לפנות במייל. גם ילדים ששמעו את התשובות מגדולים יכולים לשלוח.

איננו יודע אם יקבל שכר על עבודתו, ולכן אין הוא שמח כל עוד לא קיבל אותו. עצם העבודה אינה משמחת אותו. לעומת זאת, מי שעובד את מלך מלכי המלכים, יודע שיקבל שכר מלא על כל מעשה ומעשה שלו. ולכן הוא שמח גם בשעת העבודה. 'דעו כי ה' הוא אלוקים הוא עשנו ולו אנחנו' (תהלים ק', ג'). ידיעה זו מביא את האדם לשמחה אמיתית."

מדור משיב כהלכה הקולות שיש מחמת הפורים הרב מאיר שולביץ

שאלה. איזה קולות בנינים והלכות מציינו בפורים מכח מצות השמחה? תשובה.

א. בשו"ת מהר"י מינץ (סי' טז) כתב שהתירו לאנשים ללבוש בפורים לגברים בגדי נשים וכן להיפך משום שמחת פורים [הובא ברמ"א תרצו ח, ובמשנ"ב (ס"ק ל) הביא שהט"ז ביו"ד (סי' קפ"ב) בשם הב"ח כתב שיש לבטל מנהג זה הן בפורים או בשמחת נישואין, וכ"כ באה"ג שם. ואם כל המלבושים של איש רק מלבוש א' של אשה וניכרים הם אפשר שאין למחות בהם, ראה פמ"ג].

ב. מהר"י מינץ (שם והובא בד"מ) שהותר ללבוש כלאים דרבנן בפורים משום שמחת פורים. אמנם האחרונים והמשנ"ב (ס"ק לא) הביא מהשל"ה דלא משנת חסידים היא ושומר נפשו ירחק ממלבושים דכלאים. ג. כותב הרמ"א בשם התרומת הדשן וכן בני אדם החוטפים זה מזה דרך שמחה אין בזה איסור משום לא תגזול הואיל ונהגו כך ובלבד שלא יעשו דבר שלא כהוגן ע"פ טובי העיר. והשל"ה כתב (הובא במשנ"ב) שימנע מדבר כי לאו משנת חסידים הוא, ושומר נפשו ירחק מזה לחטוף מחבירו שלא ברשותו כי זה הוא שמחת הוללות.

ד. הרמ"א כותב וי"א דאם הזיק את חבירו מכח שמחת פורים פטור מלשלם, וכתב הב"ח דהיינו דווקא בהיזק קטן, אבל היזק גדול חייב. המ"א ועוד אחרונים כתבו שאם כיון להזיק חייב לשלם, ואפילו הזיק ממונו.

ה. אין מדקדקין במעות פורים אלא כל הפושט יד נותנין לו משום שמחת פורים.

ו. עוד מציינו מש"כ שם המשנ"ב (ס"ק לא) דמותר לברך על מה שחוטפין. אלא שהוסיף דכתב בשל"ה לאו משנת חסידים היא ושומר נפשו ירחק מלחטוף מחבירו.

ז. עוד י"ל כמש"כ הרמ"א ז"ל (תרצו ד) דיש אומרים שאין אבילות נוהג בפורים, לא בי"ד ולא בט"ו וכן נוהגין, ואפי' אבילות יום ראשון נדחה מפני פורים.

ח. להקל בשעת הדחק לאכול אחר חצות סעודה גדולה בערב שבת כמו שיש לנו בשנה זו.

To sponsor the weekly newsletter Leilu Nishmas A loved one, or to join the mailing list, Email: info@RHSul.org
chida@rshul.org - ישלח מייל ל -
www.rshul.org • Midbar Sinai, Givaat Hamivtar, Yerushalaim • 0587162088
מדבר סיני גבעת המבטר ירושלים